

Návrh na zamítnutí:

Navrhují odmítnout Návrh „Oblasti v Církvi bratrské“ zpracovaný na základě podnětu Rady CB Komise pro Ústavu a Řád. A to i v případě přepracování a změn, které by byly pouze variantami této koncepce.

Navrhovaný systém oblastí (dříve seniorátů) hlasitě deklaruje samostatnost sborů, ale na druhé straně zavádí prvky, které jsou jednoznačně rozhodovací, přičemž oblasti nepřidává žádnou z pravomocí, o kterých by se mělo rozhodovat.

Stále stojí za uvážení, zda by se církev neměla orientovat podle poznaných strategických potřeb, podle zásad řízení společností a nikoli podle toho, *kam až dospěla*. Nesystémovost, ve které podle návrhu církev zůstává či ji ještě prohlubuje, se vymstí při personální práci s adepty kazatelství i začínajícími kazateli. Staví před otázky však i dlouholeté členy, kteří mají nějakou zkušenost řízení projektů. Závažné je i to, že způsob argumentace ústupu od pevnější systemizace nestojí na biblických zásadách. Vychází z negativních zkušeností dějin církve. Kdyby tuto zásadu respektoval apoštol Pavel, nezaváděl by inovativní prvky řízení a nepodnikal by svou misii v Malé Ázii a Evropě na místech „kde ještě nikdo nebyl“, ale jen tam, kde měla společenství učedníků už nějakou tradici, na níž by navázal.

Proč návrh odmítnout?

1. **Je to právně značně nekonzistentní návrh.** Celý odst. 1, uvažovaného článku 27 Řádu CB **nenabízí jedinou věc**, ve které by měla oblast hlasovat. Odst. 2 hovoří o volbě seniora. Ostrá dikce odst. 2, cituji: *Zvolení seniora má závaznou platnost pro všechny sbory sdružené v oblasti. Jiná usnesení oblastního staršovstva (případně rozhodnutí seniora) jsou v jednotlivých sborech sdružených v oblasti platná pouze za předpokladu, že je potvrdí i příslušné místní staršovstvo...* vychází tedy naprosto naprázdno. Jaká usnesení oblastního staršovstva, jaká rozhodnutí seniora? – na žádná nemají jmenovaní pravomoc. A asi jenom pro volbu seniora se podle odst. 3 upravuje počet platných hlasů při hlasování.
2. **Zdvojení služby seniora oblastním koordinátorem je nesystémovým krokem.** Sporné je ponížení ohodnocení jednoho pracovníka proti druhému, dále koordinátor nemá přístup na setkání s radou a seniory. Dochází ke dvojkolejnosti, která se může vymstít například při některém z ostřejších přechodů k samofinancování, při věroučných profilacích některých dvojic či trojic sborů...

Údajně tento prvek z návrhu dodatečně vypadl a neuvažuje se o něm a v jednání je jedna úroveň – senior a jako další mezistupeň mezi radou CB a sbory, resp. Senioráty jsou uvažovány jakési dvě „superoblasti“, které by měli zastupovat dva místopředsedové rady CB či dva „supersenioři“.

Pokud jsem tomu špatně rozuměl, udělal jsem to jen z nedostatku informací. Můj postoj je stejný: Považuji za potřebí odmítnout i tuto nesystémovou formu řešení.

3. **Návrh podtrhuje klerikalizaci církve** tím, že seniorem může být jen ordinovaný kazatel.
4. **Celé řešení problému oblastmi je děláno z obav, aby se neporušila kongregačnost církve. Způsobem řešení je paradoxně porušena**, protože zavádí nestejnou hodnotu hlasu sboru a jeho členů v celé církvi mezi konferencemi. Vyostřené vymezení pojmu „kongregační“ je výslovně zavádějící interpretací kongregačnosti – *každý si může dělat, co chce* namísto původního významu – *každý je maximálně zapojen do rozhodování o tom, co chce*. Existují ještě jiné cesty, jak dát možnost jednotlivým členským shromážděním sborů použít svůj hlas. Tyto cesty nikdo nehledal, protože byly předem zavrženy. Níže se pokusím dodat podněty pro diskusi na toto téma.
5. Konkrétně v Praze, možná i v jiných oblastech může dojít k **vybarvení oblastí podle nálad, chutí a věroučných orientací sborů**.
6. **Je třeba si připustit, že návrh nijak neřeší neschopnost akčního řízení a pastorační péče o kazatele a jejich rodiny ze strany zaměstnavatele.** To, že nebyla a není

vykonávána se dá vysvětlit jen chabě tím, že zaměstnavatel nemůže získat důvěru či že je církev dnes velká... V dobách, kdy byla církev menší ale neskonale hůře obsažitelná dopravně i komunikačně, se přímá odpovědnost pastýřské péče v kazatelských rodinách děla. Jinými slovy radě CB tím neubývá pravomocí a ani jedna pravomoc se nepřenáší níže. Patová situace řízení pokračuje. Nenastala radikální omezení ekumenických aktivit souměrně s našimi finančními a personálními možnostmi a pokračují cesty po kontinentech světa za účasti na sympóziích, které by se bez nás pravděpodobně obešly.

Závěrem: Řešení oblastí či seniorátů (na jméně totiž nezáleží) jako správních jednotek s určitou částí vlastní odpovědnosti (pomalu narůstající v ose času) a určitou částí sdílené odpovědnosti, dále s určitou odpovědností ústředí (která se v ose času umenšuje a dospívá) je schůdná při zachování charakteru kongregačně-presbyterní povahy naší církve.

(Následující vyjádření je možné brát jako kostru věcného záměru, diskutovat jej a hledat cesty k jeho rozvinutí a později vyjádření výsledku diskuse v paragrafovaném znění. Návrh časové osy a posloupnosti kroků je také jen náznakem.)

Správní jednotka s určitou částí vlastní odpovědnosti (pomalu narůstající v ose času)

1. Oblast či seniorát či co jiného (název nerozhoduje) se stanoví podle geografické odpovědnosti za oblast bez výrazného ohledu na početní sílu dané části církve, což znamená, že Plzeňsko, Tachovsko a Klatovsko bude mít stejnou váhu při rozhodování jako Praha či její část. Jejich misijní pole a odpovědnost za oblast či kraj je stejně důležitá jako služba a misie v bohatých oblastech kolem Prahy či na Náchodsku...

Toto řešení dodává pravé tváře kongregačnosti celé církvi. V dosavadních poměrech o tom místy bylo možno pochybovat, protože některé oblasti byly zřetelně upřednostněny.

2. Každá oblast projde během jednoho roku vysvětlovací kampaní Rady CB. S poradenským servisem RCB si v průběhu dalšího roku sbory v oblasti zvolí seniorátní staršovstvo (v žádném případě se nejedná o sbor kazatelů daného seniorátu, ale tým sborových pracovníků - **nekazatelů** a kazatelů. Sbory si také zvolí svého seniora (jedno jestli z řad kazatelů správců, druhých kazatelů a kazatelů v jiných službách a zejména také **nekazatelů** – v případě volby nekazatele seniorem je nutné řešit jeho způsob ohodnocení např. půlúvazku ve službě seniora, v případě duchodového věku by to bylo jednodušší. Nicméně neměl by to být důvod k volbě!) Počet členů seniorátního staršovstva a poměrné zastoupení sborů je opět bez ohledu na velikost zastupovaného sboru.

Linie, která sleduje vůli členů sboru směrem vzhůru je možno dobře vyčíst v právu volby a odvolání seniora, resp. seniorátního staršovstva. Neztrácí se pastýřský vliv Rady a pokud se práva nové instituce dobře naplní a dobře vysvětlí členům sborů, bude o tuto formu i zájem. Tedy:

3. Oblast získá během dalšího roku kompetence v těchto věcech:
 - a) Stanoví komunitním způsobem (zdola) strategii zachování (to v případě redukci kazatelských míst) a rozvoje práce církve v dané oblasti v několika verzích (běžné, krizové, ideální), která projde schválením ve staršovstvech sborů a prohodí ji ve členských shromážděních. Nevytváří se nutně statut oblastního shromáždění. Je ale možné – nesvěřuje se mu ale zvláštní pravomoc. Vůle členů sboru jde přes místní staršovstvo do oblastního.
 - b) V dalším roce získá oblast možnost ovlivnit pohyblivé složky platu svých kazatelů (seniora) a misijních pracovníků. (Mzda kazatele se mezitím úpravou mzdových výměrů vyjádří v jednotlivých částech – zajištěné a pohyblivých) Seniorátní staršovstvo stanoví kritéria pro výplatu pohyblivých částí platu. Kazatel zůstává zaměstnancem celé církve a odměna se tak stane odpovídající jeho zatížení a úkolům. Celý proces zůstane pod kontrolou ústředí, které zpracuje dodaná ohodnocení pracovníků církve.

Problematika pracovně právní úpravy umožňuje dohled Rady CB, zamezuje místní někdy až nekritickou vstřícnost a nebo nepřejícnost vůči kazatelům, zaměstnancům celé církve. Nakonec kazatele motivuje k práci a dává mu důraz na smysl uspořádání do oblastí a spoluodpovědnosti za danou oblast.

- c) Zároveň si oblast sjednává supervizora pro své sbory, supervizi (která nahradí vizitaci) prochází každý sbor v oblasti během roku. Supervizorem může (a snad by i měl být) být kazatel jiné oblasti a vykonává ji spolu se seniorem dané oblasti. Kazatelé by měli být proškoleni v této dovednosti tak, aby každý z kazatelů vedl jednou ročně supervizi v jiném sboru spolu se seniorem. Předseda provádí supervizi seniorů a zůstává mu pastýřská péče spolu se seniory v potřebných místech. To je jeho první a hlavní povinnost. Zahraněčí a ekumenické vztahy předá některému z kazatelů mimo činnou službu či nekazatelů (sekretář pro vnější vztahy) nebo je zásadně umění. Ústředí tak ubude povinností a zůstane mu nezastupitelná **odpovědnost (která se v ose času umění a dospívá)**

Péče kazatelů o sebe navzájem, možnost motivovat kolegu a naučit se něčemu novému od kolegy v jiné oblasti. Supervize se může stát dílnou skutečného povzbuzení zvláště, kdyby probíhala ve dvou (třech) částech během roku. Nepsaly by se z ní dlouhé zprávy, spíše by se jednalo o hmatatelný výsledek supervize.

- d) V dalším roce získá pravomoc shromažďovat a rozdělovat částky do misie vč. investic (zvláště v případě narovnání vztahů státu a církve a výplatě prostředků, které by se podle jasného klíče rozdělily do oblastí) Seniorát získá finance pro rozvoj své oblasti a formou grantových řízení bude podporovat růst církve a bude mít možnost využít know how např. komunit „místních akčních skupin“ (program LEADER) – monitorovat využití a kontrolovat vyúčtování. Celý tento systém jde produkovat bez velkého profesionálního aparátu ve světských věcech, církev se to může naučit také.

Projektové řízení a ze strany sborů projektové myšlení vede k odpovědnosti a systémovosti zvláště při velké zkoušce stability církve, kterou by bylo narovnání ze strany státu v jakékoliv výši...

- e) Při další volbě předsedy konferencí a jmenování sekretáře pro vnitřní vztahy (bývalý tajemník) ústředí na základě výběrového řízení se jednotliví senioři stanou členy Rady CB, čímž se zajistí přímá linie odpovědnosti i práv a je tu výraz **části sdílené odpovědnosti**. Rada není tedy volena konferencí, ale z titulu seniora je i hlasovací právo seniora v Radě CB. Předseda je volen církví na konferenci. Neslučitelnost předsedování a seniorování je jasná.
- f) Počet nekazatelů a kazatelů v RCB je dán postavením seniorů a závisí na vůli církve a ne na pasivním klíči volebního řádu.

Tady je dokonána přímá kongregačně-presbyterní odpovědnost, protože zástupci seniorátů, tedy v linii povinností i práv, zástupci jednotlivých členů, jsou členy rady CB a jejich mandát zaniká odvoláním... Je to dostatečně pružný způsob projevu vůle členů a celých sborů.

4. Systém oblastí by zahájil odhnutí slovenské části a české části, které by pojila jen deklarace spolupráce. Ústava a řád by byly pro každou část církve zvlášť.
5. Zásadně by se změnila forma celocírkevní konference, při níž by některé části programu byly předjednány v závazných stanoviscích hospodáři sborů v oblastech (oblastním staršovstvu) a jejich zástupci v celocírkevním setkání. Celocírkevní konference by o těchto otázkách nevedla diskusi (která je často neobdobná) ale vzala by je na vědomí. Část agendy, zejména otázka duchovního směřování, misie budováním nových sborů (a případným rušením některých sborů), dále záležitosti návrhů na důležitá duchovní a společenská stanoviska, řešení úprav ústavy a řádu a dalšími by podléhala diskusi ve

členských shromážděních, staršovstvech sborů, seniorátním staršovstvu a posléz i na celocírkevní konferenci. Senioři by nepředsedali celocírkevní konferenci. Rada seniorů / rada CB by ji ale připravovala.

6. Hlasovací právo na celocírkevní konferenci by zůstalo zástupcům sborů, ordinovaným kazatelům bez ohledu na činnou službu, sekretáři a seniorům.